

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 Korona
Fél évre 2 Korona
Negyed évre 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl.

Átkelési utszakaszunk.

Három négy év óta lessük várjuk ama kellemes pillanatot, a melyben rég óhajtott vágyunk: utcáink kikövezése befejezést nyer.

Ma már mint biztosat jelezhetjük, hogy e vágyunk az 1900-ik év folyamán megvalósul.

Biztosra vesszük pedig azért, mert vármegyénk főispánja s alispánja kedvező eredménnyel jártak a kormánynál. Kivitték, hogy az eredeti terv nyomán készül el kockaköburkolatunk, kivitték, hogy e terv helybenhagyása két hét lefolyása alatt a vármegyénél lesz.

Ennek megtörténtével késelem nélkül megejti vármegyénk alispánja az utépítésre vonatkozó árlejtést, s így mindössze 5-6 hét választ el bennünket átkelési utszakaszunk kikövezésének megkezdésétől.

Gázoltuk évről évre a nagy sarrat, kocsink megfeneklett benne nem is egyszer, ma már utunk jobbrafordulását várjuk, mert a tél elmúlt, a mult hét derült napjain sokat szikkadtak utaink s így a még hátralevő néhány hetet, — mi a munka megkezdésétől elválaszt bennünket, — nem nagy mesterség volna bevárni, ha hogy más körülmények is nem tennék e pár hetet egy kis örökkévalósággá. De hangzik a panasz községünk utcáin: nincs munka, a kenyér meg fogytán van!

A szegénységre nézve legnehezebb hónapnak léptük át küszöbét. A mult gyümölcse elfogyott, a jövő messze van, mezei munka nem indult meg, a munkás kezek tétlenségre kárhoztatvák, mindezeknek pedig kérlelhetlen következménye az, hogy a szegényebb családok nélkülözés közt, sőt egyik másik kenyér nélkül lesi a tavasznak munkára serkentő sugarait.

Ezeknek hosszú bevárni a munka megérkezését, miért is hassunk oda, hogy az utca kövezési munkálat még az árlejtés megejtése előtt nyujtson keresetet megszorult munkásainknak.

Ezért, midőn ez uton is üdvözöl-

juk főispán ur ö méltóságát s tek. alispán urat azon meleg érdeklődésért, melylyel községünk iránt viseltetnek; s midőn köszönetünkkel hódolunk fáradozásaikért, egyben kérjük alispán urat, hasson oda, hogy amint a tervek a magas miniszteriumtól visszaérkeznek, a föld egyengetési s egyéb előmunkálatok menten kezdetüket vehessék. Azt hisszük, nem nagy nehézségbe ütközik a vállalattal a meg-ejtett árlejtés után az ügyet lebonyolítani.

Közgyűlés.

Mindszent község képviselő-testülete folyó hó 1-én tartotta havi rendes közgyűlését.

A gyűlést, — Tóth Mihály bíró betegsége következtében, — Fülöp János II-od bíró megnyitván, tárgysorozat előtt Schönfeld Márton szólalt fel s indítványozza, hogy — miután az alispán ur olyan nyilatkozatot tett, miként a vásárhelyi ut kikövezése tervbe sem lett véve, ami pedig nem áll, amennyiben a község csak oly feltételek mellett ment bele az 50 százalékos utépítési hozzájárulásba, ha a vásárhelyi ut is kiköveztetik, felirat intéztessék a megyéhez, hogy az átkelési szakasz kiépítése után közvetlenül a vásárhelyi utat építsék ki.

A képviselő-testület Schönfeld indítványát elfogadta.

Következett Tary István főszolgabíró urnak köszönő irata a képviselő-testület ama határozatára, melyben elismerését és bizalmát fejezi ki főszolgabíró urnak a községi képviselő testületi tagok, valamint a községi előljárósági választások körül tett intézkedései felett.

A szép és lelkesen írt köszönő levelet a képviselő-testület megéljenezte és örömmel vette tudomásul.

Fülöp János II-od bíró és Farkas Ferencz adópénztárnoknak az ártéri könyvek lezárásáért járó 20—20 frt. díjat a közgyűlés kiutalványozni határozta.

Haász Juda községi képviselő ama indítványa, hogy a temető irányában lévő szőlőföldeket a község négyszögméteren-

kint 40 krjával vegye meg, amennyiben az illetőknek földjeikhez nincs utjuk s azt a községnek kellene létesíteni, a képviselő-testület elfogadta s utasította az előljáróságot, hogy ez ügyben érintkezék a földtulajdonosokkal s az említett árban a földet vegye meg.

Kis Pál József és társai tanyai lakosoknak a községi közdülő utak hálózatába 1. szám alatt fölvevett ut meghosszabbítása tárgyában való kérelmeik ügyében az előljáróság jelenti, hogy két utat szemeltek ki e czélra, egyiknek 550 frt, a másiknak 430 frt volna a megváltási ára.

A képviselő-testület utasította az előljáróságot, hogy azt sajátítsa ki, mely czélszerűségénél fogva leginkább megfelel a czélnek.

Ezután elnöklő esküdtbíró jelenti hogy a pénztárak a mult héten megvizsgáltattak és azok teljesen rendben találtak.

Pap Akos főjegyző felolvassa dr. Mülek Lajos országgyűlési képviselőnk, valamint dr. Virter Lajos vál. püspök s kápt. helynök urnak a községhez intézett köszönő leveleiket, melyekben a főtisztelendő Keller Lajos plebános ur által megírt s a község előljárósága által diszpéldányban megküldött „Mindszent történetét“ köszönik meg.

A közgyűlés mindkét levelet lelkesen megéljenezte.

Főjegyző ur szivességéből a két levelet szó szerint a következőkben hozzuk:

*Erdemes községi Előljáróságnak
Mindszent.*

Kedves soraik kapcsán küldött „Mindszent története“ czimű nagybecsű munka egy diszpéldányát megkaptam.

Fogadják a küldeményért, éppen úgy, mint a megemlékezésért szivem mélyéből fakadó őszinte köszönetemet.

A munka könyvtáram diszt képezi s valahányszor reá tekintek: mindannyiszor eszembe jutand azon derék község, mely az intelligentia oly magas fokára küzdötte fel magát s melynek lakosságáért: úgy egyesekért, mint az összeségért dolgozni, munkálkodni mindig boldogságom, büszkeségem leend.

Fogadják hazafiúi üdvözlőmet s
vagyok

igaz barátjuk
Dr. Mülek Lajos
orsz. képviselő.

Tekintetes Jegyző Ur!

A főtisztelendő Keller Lajos plebános
ur által ügyesen szerkesztett s érdeklél
olvasott Mindezent nagyközség monogra-
fiájának díszes tiszteletpéldányáért, melyet
részemre az igen tisztelt előjáróság nevé-
ben tekintetes jegyző ur küldeni méltózta-
tott, fogadják kérem mélyen érzett hálám
szívélyes kifejezését, melylyel maradtam

Váczott, 1900. február 27-én

tekintetes jegyző urnak

őszinte tisztelője

Dr. Virter Lajos

vál. püspök s kápt. helynök.

Végül Háász Juda azon indítványát
terjeszti elő, hogy felterjesztéssel éljen a
község az okon, mert a választási cenzust
Mindszentre nézve több mint 2 forinttal
felemelték.

A képviselő-testület az indítványt el-
fogadta, mely után a közgyűlés véget ért.
W.

Megyei szabályrendelet.

A vármegye a napokban hozsátotta
ki az „Ebtartási szabályrendeletet.“

Tekintettel arra, hogy nálunk is ép-
pen az előfordult vesztségek folytán a
kérdés aktuális, közöljük a 25 paragrafus-
ból álló szabályrendeletet:

Vadászkutyát bárki csak azon eset-
ben tarthat, ha vadászati engedéllyel bír.

Minden ebtulajdonos tartozik a ható-
ság felhívására igazolni, hogy a birtoká-

ban levő ebek általa adó alá bejelen-
tettek.

Minden ebtulajdonos tartozik kutyá-
ját kellően etetni, itatni, azt ápolni és reá
felügyelni köteles.

Városokban a mézáros, dogge és
hasonló nagyobb fajtájú kutyák, valamint
a harapós természetű egyéb kutyák a
tulajdonos által szájkosárral látandók el,
enélkül utcákon, köztereken még nem
türetnék. Ezen tilalom nem vonatkozik a
póráson vezetett vizslákra.

Kis- és nagyközségeken a házőrző
ebek ha nem látatnak el szájkosárral,
lánczra teendők s csak is éjjel, bekerített
helyen hozsátandók szabadon.

A tanyai kutyák nappal lánczon tar-
tandók, az országos vagy dűlő utakra
kiszaladó és a járó-kelöket megrohanó
tanyai kutyák az utasok által elpusztít-
hatók, a közbiztonsági közegek által pedig
hivatalból elpusztítandók. A pásztorku-
tyák, az örvtől féllábszárig lelógó lánczon
függő koloncoczal látandók el.

Kutyákat vendéglőkbe, kávéházakba
vagy más nyilvános helyekre bárkinek
magával vinni, általában tilos.

Az ebtulajdonos felelős a kutyája
által okozott károkért; ha mindazonáltal
a kutya ingerlés következtében okoz kárt,
ezért az ingerlő felelős.

A kutyák ingerlése és kinzása tilos.

Minden a mezőn talált, magában já-
ró s koloncoczal el nem látott kutya kó-
bornak tekintendő és legott kiirtandó. A
mezőn talált kóbor vadász-kutyákat, az
188. évi XX. t.-cz. 14. §-a értelmében, a
vadászatra jogosult pusztíthatja el.

A vesztségek veszélyének elhárítása
céljából, az ebtulajdonos, ha a kutyáján
feltűnő változást lát, ha a kutya bujkáló,
vagy egészségi állapota előtte gyanusá
lesz, tartozik a kutyáját elcsukni és zárt
helyen lánczra tenni s azt a község elő-
járóságának azonnal bejelenteni.

Ha a kutya még nem marakodott,
kiirtása az előjáróság értesítése mellett

meg van engedve s a kutya a dögtéren
elásandó. A már marakodott gyanus ku-
tyáról való jelentést az előjáróság beküldi
a főszolgabírónak, aki az ilyen kutyát a
tisztai állatorvossal megvizsgálattja.

Ha a vizsgáló állatorvos az ilyen
kutyát veszettnek találja, az azonnal ki-
irtatik; vesztségek gyanuja esetén, vagy
ha a fertőzés gyanuja merülne fel — te-
kintettel az 1888. évi VII. t.-cz. 67. §-ára,
a kutya biztos helyen megfigyelés alá he-
lyezendő s ha itt rajta a vesztségek tüne-
tei kétséget kizárólag mutatkoznak — az
kiirtandó; ha pedig a gyanus tünetek el-
mulnak róla, a kutya, a megfigyelésből
eredő költségeknek a tulajdonosa által
leendő megtérítése után, visszaadatik.

Ha valamely kutyán a vesztségek
kitört és az kóborolt, a község előjáró-
sága (hatósági kiküldött) erről a főszolga-
bírónak, illetve rendőrtőkapitánynak jelen-
tést tesz, ki a szükséghez képest a köz-
ségben a kutyákat megvizsgálhatja.

Ha a főszolgabíró közhírré téteti,
hogy valamely községben vagy annak
határában veszett vagy vesztségről gya-
nus kutya kóborol: köteles minden ebtu-
lajdonos kutyáját mindaddig elkülönített
helyen, zárva tartani, míg a hatóság köz-
hírré nem teszi, hogy a veszett eb el-
pusztított.

Ha a veszett, vagy vesztségről
gyanus eb valamely kisebb értékű állatot
(kutyát, macskát) mart meg, akkor az
szintén kiirtandó, ha pedig a megmart
állat nagyobb értékű (ló, vagy szarvas-
marha), akkor a megmart ló s szarvas-
marha 4 — juh, kecske vagy sertés 3
hónapig, értékesebb kutya pedig 49 na-
pig — rendőri felügyelet s állatorvosi
megfigyelés alá helyezendő.

Veszett, vagy vesztségről gyanus
eb által megmaradt ló és szarvasmarha 4,
juh, kecske és sertés 3 hó előtt el nem
adható.

Veszett vagy vesztségről gyanus
állatok testrészeit vagy termékeit (pl.)

TÁRCZA.

A fehérarozú varázsló.

Irta: Cholnoky Viktor.

Mikor Lang-haiba beköszönt a tavasz
közeledtét jelentő nagy esőzés, akkor iga-
zán nem lehet egyebet tenni, mint a Hotel
des Colonies szellős arkádjai alá menekül-
ve, jó társaságban fogyasztani a teát, vagy
a „soda rohit brandy“-t.

Hajnaltól fogva csurgott az eső, pá-
rolgott a föld s a nedves hőség valóság-
gá tőrhetlen lett volna máshoi, mint ott az
arkádok alatt. Négyen ültünk együtt;
Ledruy ur, egy francia bánya-szindikátus
mérnöke, a ki sokat járt Kinában s állitá-
sa szerint úgy ismerte a kínai népet, mint
a saját zsebjét, Sherburn mérnök, a ki vi-
szont Kina déli részén járt sokat, Hju-
min-hü, a mi kedves, művelt kínai bará-
tunk, s én magam, a ki csak rövid idővel
előbb érkeztem a Mennyei Birodalomba.

Természetes, hogy Ledruy is, Sher-
burn is folyton engem oktattak, hogy ho-
gyan viseljem magamat, mit egyem, mit
ne tegyek, mitől tartózkodjam s a többi.
Természetes az is, hogy egyetlen egy
pontban sem értettek egyet. Azaz hogy,
igen; egyetlen egy pontban teljesen azo-
nos volt a véleményük. Ebben:

— Soha vizet ne igyék!

De hogy mit igyam, abban már me-
gint nézeteltérés volt köztük. Ledruy sze-
rint erősen megkonyakozott tea óv meg a
betegségektől, Sherburn szerint csak a
szóhas rohisky, vagy a genever az, a mely
elejét veszi a különben biztos dizenté-
riának.

Most épen arra oktattak, hogy ho-
gyan kell bánni a kínaiakkal, milyen a
bennszülöttek természete. Hju-min-hü ba-
rátunk csak hallgatott és néha-néha jóízűt
mosolygott a hosszú harcabbajussa alatt.
Ledruy hosszasan oktattott, hogy milyen
veszedelmes nép a kínai, hogyan kell tőle
óvakodni, különösen most, mikor a san-
tungi események felzavarták az egész or-
szág nyugalmát s felbőszítettek mindenkit
az idegenek ellen.

— A kínai alattomos, rosszlelkű és
orgyilkos! jellemezte őket sommásan a
francia.

— Megengedem, hogy alattomosak,
de rosszlelkűséget nem lehet rájuk fogai,
válaszolt Sherburn. Legfeljebb kissé kár-
örvendők. Orgyilkos voltokról mag szó-
sincs, hisz olyan gyávák, hogy egy férfi
egész seragot megszalajthat közülök. S a
mellett babonások a végletekig. Ezt a
gyengéjüket ki lehet használni; a ki egy
kicsit ügyesen viselkedik, a babonás vol-
tuk révén elkergetheti maga egy egész
falu lakosságát. Nekem volt egy ilyen
esetem.

— Ugyan, mondja el, kérem szépen!
kértem én, egész izgatottan a kíváncsi
ságtól.

— Halljuk, halljuk, szólalt meg Hju-
min-hü is, sajtárságos selyp angol kiejté-
sével.

— Szívesen! szolt a mérnök.

S nagyot hörpente sárgás-barna
brandy-keverékéből, elkezdte mesélni a
kalandját:

— Két esztendővel ezelőtt a Sárga-
folyó partvidékén akartam tanulmányozni
a régi kínai vízszabályozó gátakat. Több
hétig tartó kirándulást terveztem s ezért
nagy, nehézkes házhajójával indultam ne-
ki a Folyók Oregapjának. Össze vissza-
öten voltunk a hajón: én, Szing-fo a szol-
gám és szakácsom egy személyben és há-
rom hajóslegény. Szing-fova kínainak szü-
letett, de a szü-kaj-veji misszionáriusoknál
nevekedett, keresztény hitben; tanult va-
lamelyes számvetést is, tudott főzni . . .
majd később elmondom: hogyan . . . és
angolul egész jól beszélt. A három matröz
szelid, esendes természetű legény volt, itt
Sang-haiban hozzászoktak már az európai-
akhoz, nem féltek sem a fehér arszomtól,
sem a kék szemektől.

Mikor berakodtunk a hajóra, Szing-
fo a sok holmi közt beszállított egy egész
leölt ürüt is, hogy ne kelljen mindig kon-
zervóval élnünk, ehessünk néha friss húst
is. Kora hajnalban indultunk el s utasítá-
somhoz képest mindig a parthoz közel ha-

emlős állatok tejét, stb) felhasználni tilos.

Minden veszett eb által megmart állat, ha a veszethez rajta bitör, legott kiirtandó s bőre keresztmetszésekkel használható tétetvén, a hulla fertőtleníttendő s a dögtéren 2 méter mélyen elásandó s földhányással kellően befedendő.

Veszett állatok fekhelyei és állása, az 1888. évi VII. t. cikkhez kiadott rendelet 192 §-a alapján és a 98. §. utasítása szerint fertőtleníttendő.

VEGYESEK.

— **A kegyelet megnyilatkozása.** Községünkben társadalmi uton az iránt indult meg élénk mozgalom, hogy az örgrófi családnál keresztül vitessék az, hogy a legközelebb elhunyt Károly örgróf boltteste Anyásról a mindszenti templomban helyeztessék el.

Ez uttal a dologhoz nem szólhatunk, de élénk figyelemmel kísérjük az ügyet, sőt az eszme megvalósulását készséggel fogjuk előmozdítani.

— **Közgyűlés.** Mult hó 25-én tartotta a „Mindszenti Önségélyző Szövetkezet“ ez évi rendes közgyűlését Gelsy Péter igazgató vezetése mellett. Az intézet életre való s mindinkább népszerűvé válik. Forgatott az 1899. év folyamán 48,934 frt 39 krt.

— **Társas vacsora.** A farsang másodnapján Keresztes Ferencz vendéglőjében a multban is szokásos társas vacsorára gyűlt össze a közönség, még pedig nagy számmal. A multság fényesen sikerült, kár, hogy a hajnali órákat oly incidens zavarta meg, melynek — mint értesülünk — a ha-

tóság nál lesz a folytatása. Csak van minden farsangnak böjtje!

— **Eljegyzés.** Márton Géza ur, községünkbeli tanító, jegyet váltott Loncarevits Ida kisasszony tanítónővel Szakálházán. Gratulálunk.

— **Utczakövezés.** E rég vajdó ügy oly előhaladott stádiumba jutott végrevalahára, hogy 3—4 hét múlva a munka kezdetét veheti. Külömben erről vezetők cikkekben bővebben van szó.

— **Iskolai értesítő.** Az iskolai gondnokság elkészítette a helybeli nyomdában az állami iskoláknál előirt „Iskolai értesítő“-ket. Minden tanuló kap ityet, melybe az osztály-tanító havonként bevezeti a tanuló haladását vagy hanyatlását s erkölcsi viselkedését feltüntető osztályzatot. Ezt tartozik a tanuló a szülők vagy gyámoknak bemutatni, s az ezek névalírásával ellátott füzetkét tanítóknak visszaszolgáltatni. Helyes intézkedés ez, mert a szülők havonta tudomást vesznek csemetéik viselkedése s haladásáról.

— **Véletlen szerencsetlenség.** Lantos József tanyai gazdának Barna János nevű bérese mult hó 26-án pisztolylyal homlokra lötte magát. Az első pillanatok benyomása alatt mindenki öngyilkosságra gondolt, azonban a lövés iránya ennek elmentmond. Maga a tettes, ki sebében fekszik, úgy adja elő a dolgot, hogy madárra akarván löni, a fegyver nem sült el s azt gondolva, hogy a csőben lehet a hiba, abba benézni akart s mielőtt ezt tehette volna, már a fegyver felemelésekor az hirtelen besült s őt homlokra találta a lövés.

— **Időjárás.** A farsangi derűs napokat nem csak erős böjti szél, de márczius

elsejével hóesés váltotta fel. A gazdák komor szemmel nézték ugyan a hulló hó-pelyheket, de az asszonyoknak szívesen látott vendége volt a hagyományos márcziusi hó.

— **Pénzosztás.** Az örgrófi család által a helybeli szegények számára adott pénzsegély kiosztása e hó 5-én fog kezdődni a község házábanál.

— **Gyűlés.** E hó 28-án tartotta a vármegyei közigazgatási bizottság rendes havi ülését. Községünket közelebről érdeklő ügy nem fordult elő.

Szentesen fizetéképes polgárok vannak adóhátralékban, mely hátralékot az adóhivatal minden igyekezete dacára se tud behajtani a városi adóügyi közegek muladékossága miatt, miért is a pénzügyigazgató pénzbírsággal kéri őket sújtani, mit a közigazgatási bizottság is helyben hagyott.

Horgos községben az állami anyakönyvi hivatal elválasztatik a jegyzőségtől s 1400 korona évi díjjal fizetendő külön anyakönyvvezető fogja e teendőket végezni. Ez ügy a miniszteriumba küldetik jóváhagyás végett.

Több vitás eselődügy vette a közigazgatási bizottság legtöbb idejét igénybe.

A megyei főorvos a vármegye lakosságának egészségi ügyét ismertette s azt az egész megye területén elég kedvezőnek mondotta.

— **A farsang vidám hangulatába méltán beleillik az a tarka, ötletes tartalom, a melylyel a Művészvilág utolsó száma megjelent. Elejétől végig csupa farsangi illusztráció díszíti a lapot. Lengő keringő párok, bohókás pierok és pierettek, mulatságról hazatérő, fáradt, dülöngélő ala-**

józtunk, hogy tanulmányozhassam a szabályozás ősi maradványait. Ott álltam fényképező készülékemmel a hajó orrában s mikor egy-egy falu alatt haladtunk el, jól mulattam azon, hogy dühöngerek rám a benszülöttek. „Jankoe-ce! Jankoe-ce!“ hangzott felém ilyenkor a kiáltás. Ezzel a névvel, a mi „idegen ördög“-öt jelent, tiszteltek meg a partvidék lakói, a hol csak észrevettek.

Szing-fo, a ki kínai létére gyáva is volt (Hju-min-hü e szóknál zavarodottan mosolygott), ilyenkor mindig csak azt mondogatta, hogy nem volna tanácsos közbűk menni, mert agyonvernének bennünket. A három matróz meg, a kik jól megértették a gunyolódó és goromba kiabálást, az öklével meg az evezőkkel fenyegette a parton összeszaladt népsokaságot.

Négy vagy öt napig nem is kötötünk ki sehoh. Ötödnap, mikor felébredtem valami rettenetes szag ütötte meg az orromat. Mintha égett faggyu büze a megpörkölődött szőr illatával keveredett volna össze. Mi a manó lehet az? Rosszat sejtve, gyorsan felöltözököttem s a konyha felé siettem, a honnan a borzasztó illat szerte áradt. Ott kotyvasztott valami egészen fekete husdarabot Szing-fo egy piszkos lábában.

— Mi az ördögöt csinál, ember? kiáltottam fel elszőnyvedve.

— Mutton chops! felelt Szing vigyorgva.

A szerencsédlen ember ötödnapos husból akart ürüszületet csinálni! . . . De nem üzöm-füzöm a dolgot. A vége az lett, hogy elhatároztam, hogy a legközelebbi faluban kikötünk és veszünk trissz hust. Szing minden ellenkezése hiábavaló volt, szilárdan ragaszkodtam ehhez a szándékomhoz.

Délután feltűnt a távolban egy kis falu. Azonnal még közelebb mentünk a parthoz s csak lassan haladtunk előre a csendesen folyó víz ellenére is, mert a meder tele volt husszu, keskeny homokzátonyokkal. Vigyázni kellett minden evezőcsapásra. A falu népe már felfedezett, apraja-nagyja ott állt a parton és dühösen süvítette!

— Jan-koe-ce! Jan-koe-ce!

Erre a kiabálásra a matrózaim is felnéztek, nem ügyeltek a hajóra s a következő pillanatban heves zökkenéssel szaladtunk fel egy homokzátonyra, épen szemben a faluval. Megfenneklettünk.

Soha azt az örömet nem láttam, a mi erre a parton kitört. Az emberek ujjongtak, ugráltak, az asszonyok sivalkodtak, a gyerekek a sapkáikat dobálták a levegőbe. Baját történt a gyűlölt idegennek!

Jött sebesen lefelé a folyón egy nagy bárka. Gyékény vitorlát dagasztotta a szél, az orra vizmentén is hullámot turt. A legénysége is észrevette a kinlódásunkat. Az örömük még talán pokolibb volt,

mint a parton állóké. A földhöz verték magukat, úgy nevettek, ujjongtak s hallatták utálatos selyp gunyolódásukat. A kormányos is felugrott s szaladt előre együtt nevetni a többivel. S az lett a végzetük.

A kormányzatlanul maradt hajót elkapta a víz sodra s egyenesen hajtotta neki annak a zátonynak, melynek alsó végén mi voltunk fennakadva. Ilyedten kapcsolódott erre a legénység a csákják után, de már későn, a dsunka teljes erővel odavágódott a zátonyhoz, az árbooz nagyot bókolt, a kormányos fejével előre zuhant bele a vízbe . . .

— Nagyszerű! kiáltottuk Ledruy is, én is, elragadtatva.

— Még nagyobb szerű volt az, folytatta Sherburn, hogy a következő pillanatban mi megszabadultunk. Az a vitzó meg, melyet a bárka tolt maga előtt keresztül ömlött a homokzátonyon s ugyanakkor emelte fel és tette lengővé a hajónkat, mikor amazoké megfenneklett.

— Nos és aztán? kérdeztem én.

— No, fejezte be Sherburn, azóta a Hoang-h vidékén van egy falu, a melyben titokzatos regéket tudnak mondani egy fehérarany varázslóról, a ki parancsol vizeknek és szeleknek és rettenetesen bünteti azokat, a kik csufolni merészleik. Község a belügyminiszterhez azon sérelem

kok, táncrendezők s egyéb báli jelenetek között farsangi novellákat, költeményeket, s alkalmi cikkeket talál az olvasó. Vay Sándor gróf régi híres farsangokról emlékezik meg hiteles iratok nyomán, míg Zempléni P. Gyula egy a 2000-ik évből való farsangi mulatságot ír le merész fantáziával. Szomaházi István érdekes vidám történetet írt a Művészvilágba, Fridrik Imre pedig angol eredeti nyomán egy be-törőnek a farsangi kalandját mondja el igen ötletesen. Gáspár Kornél-nak Pán sipja című gyönyörű költeményén kívül Szentesy Gyula és Varsányi Gyula alkalmi verseit közli a Művészvilág. Az aktualitások rovatában Szentgyi-nek, a kiváló magyar veterán-színművésznak arcképe jelent meg a budapesti vendégszereplése alkalmából.

A Művészvilág az egyetlen magyar heti lap, a mely gazdag tartalmával és színes, művészi illusztrációjával a külföld bármely folyóiratát tulszárnyalja.

A Művészvilág ujonnan belépő előfizetői ajándékkul kapják a díszes és tartalmas karácsonyi albumot. Előfizetési ár: egész évre 16 korona, félévre korona, negyedévre 4 korona, egy kónapra 1 korona 60 fillér. Megrendelhető a kiadóhivatalban (Budapest, VI. ker. Podmaniczky-utca, 1 sz.)

Vidéki hírek.

Szeged. A szegedi kereskedelmi és iparkamara mult hó 27 én tartotta meg február hónapi teljes ülését, melyről a következő tudósítást adjuk:

Hegedűs kereskedelemügyi miniszter több utazási ösztöndíj engedélyezését helyezvén kilátásba a párisi kiállítás tanulmányozása céljából, jelentést kért a kamarától, nem szándékozik-e saját költségvetése keretében is tehetséges iparosokat ösztöndíjakkal támogatni.

Erre a kamara azon fölterjesztést tette, hogy a maga részéről már megszavazott két iparos és egy kereskedő részére, összesen három, egyenkint 240 koronás segélydíjat és ezekre a pályázott közzé is tette olyképp, hogy a folyamodások márczius 15-ig nyújtandók be.

A kamara teljes ülése kifejezést adott annak, hogy helyesli a tisztességtelen verseny megakadályozására tervezett külön törvény meghozását. Mert igaz ugyan, hogy az ipar-kereskedelmi és más speciális törvényekben foglaltatnak oly rendelkezések, melyek a tisztességtelen verseny egyes nemének megtorlására alkalmasak, de a gyakorlat azt igazolta, hogy ezen a különböző törvényekben elszórt rendelkezések védelmét az érdekeltek kevésbé vették igénybe és e szerint indokolt, hogy az ipar és kereskedés terén foglalkozó közönségnek tudatába vitessék át, miszerint a tisztességtelen verseny minden tényleg üldözés tárgyát képezi.

A magyar folyam- és tengerhajózási részvénytársaság azt kéri a kereskedelmi minisztertől, hogy megszüntethesse a Tiszán Szolnok és Szentes, illetve Csongrád és Szeged között az 1894. évi 36-ik törvénycikkkel beczikkelyezett szerződése értelmében heti hat napon föntartott személy- és áruszállítással egybekötött menetrendszerű gőzhajó-járatokat, mivel azok föntartása a társaságra mind nagyobb anyagi áldozatokat ró.

Lichtenberg Mór beltág hozzászólása után a kamara, tekintettel a kimutatott csekély forgalomra, melynek hanyatlását azonban leginkább az utóbbi évek kedvezőtlen termésének kell tulajdonítani, a társaság kötelezettségének enyhítését hozza javaslatba. Megjegyezvén ugyanis, hogy a járatok teljes megszüntetése az érintett vidék forgalmának káros visszaesésére és a viziut teljes elejtésére vezetne, a szerződés oly értelmű módosítását tartja megengedhetőnek, hogy a társaság egy hajóval lebonyolítható forgalmat tartson fenn Zeged, Csongrád és Szolnok között hetenkint három rapi személy- és áruszállítással.

H.-M.-Vásárhely. Vasárnap este egy minden részletében borzalmas és vér-fagyasztó dráma játszódott le a vásárhelyi tanyák között, melynek híre másnap beszárnyalta a várost. Egy fiatal, 21 éves legény megölte a mostoha anyját, agyonverte bortal, mert ez nem akart beleegyezni abba, hogy férje még életében felossza vagyonát gyermekei között, kik mindnyájan nagykoruak s vállalkoztak volna arra, hogy az öregeket életük fogytáig tisztességesen eltartják.

A sötét kimenetelű büntényről az alábbi tudósítást adjuk:

Rózsa Nagy János gazdálkodónak, kinek tanyája Kenyereparton van 1994. sz. alatt, ezélt 9 évvel halt el első felesége, kitől 4 fia és leánya maradt. A még javakorban levő ember, 101 hold föld birtokosa, akkor újra megnősült s feleségül vette Dóda Julianna özvegyasszonyt, kinek szintén 2 felnőtt fia volt. A házastársak látszólag elég jól éltek egymással, a mi annál valószínűbb volt, mert a gyermekek nagykorba jutván, mind elkerültek a tanyáról s a fiuk megházasodván, a leányok férjhez menvén, mindenik külön háztartást vezetett. Az öregekkel nem lakott senki a kenyereparti tanyában, csak a gazda legkisebbik fia, a 21 éves ifjabb Rózsa Nagy János.

Az utóbbi időben azonban a család között felbomlott a béke. A gazda édes gyermekei ugyanis megtudták, hogy apjuk mióta második feleségével él, tehát 9 év alatt, összesen már 9000 frt adósságot csinált, míg mostoha anyjuk a saját fiai részére földet vásárolt. Bántotta őket szörnyen a dolog s ezért rá igyekeztek birni apjukat, hogy adja át birtokát nekik az adósságokkal együtt s ők gondoskodnak tisztességes eltartásáról.

Az öreg Rózsa Nagy János hajtott a szóra s mert maga is félt vagyona elpusztulásától, összehívta gyermekeit tanácskozásra.

Vasárnap délután gyültek össze a kenyereparti tanyán s itt megegyeztek abban, hogy a földet az öreg négy fia között felosztja s feleségével hazaköltözik Nyárfa utca 37. sz. a. házukba s ott élnek azután csendességben. A tiuk pedig kötelezik magukat, hogy évente az öregeknek adnak 150 frtot, 16 köből búzát, 9 köből árpát, 80 véka kukoriczát, ruházatot és kellő tűzrevalót. Szóval az egyezés már készen volt, mikor előállott a mostoha és azt mondta:

— Nem egyezem bele, mert ha meghal a férjem, engem kitudtok mindemből. Hanem a birtok haszonélvezeti jogát táblázatok reám!

Ebbe viszont a gyermekek nem egyeztek bele s felszedelőzködve elmentek a tanyáról, a hol csak egyik testvérük, a 21

éves János maradt hátra, ki ott lakott.

Mikor a testvérek távoztak, a tanyában mindenki a dolga után nézett. Az öreg gazda az istállóba ment a béreessel, a szolgálló pedig a kamarába, míg János a mostoha fiu befordult újból a szobába s kérlelni kezdte mostoha anyját, hogy egyezék bele a dologba, ne ellenkezzék, hiszen nem kívánhatja, hogy a vagyon tönkre menjen s ők apjuk halála után koldusok maradjanak. Dóda Julianna, a mostoha erre állítólag azt felelte:

— Van nekem magamhoz való eszem, ne adj te nekem tanácsot!

A mi ezután történt azt már sűrű homály fűdi.

A legény, a gyilkos Rózsa Nagy János azt vallja, hogy ebben a pillanatban egyet fordult vele a világ s erős felindulásában a szoba sarkán heverő, hatalmas, erős akáczbotal, melyet mészkeverésre használtak, hirtelen felragadva, több ütést mért mostoha anyja fejére, ki mindjárt az első csapás után összeroskadt, egy gyenge jajszóval.

Akkor aztán megdöbbsent attól, a mit cselekedett.

Eldobta magától a botalt, rázta, költögette mostoháját s mikor az nem szólott semmit, kiszaladt a szobából s elindult haza a városba, a tanya udvaráról bekiáltva az istállóba.

— No édes apám, olyan nagy dolgot cselekedtem, hogy többet élve nem látnak a tanyába!

Ez történt vasárnap este 7 óra tájon s éjjélkor már a gyilkos legényitthon volt a városban, a hol saját házuknál eltöltötte az éjszakát s reggel 7 órakor már ott volt a rendőrségen, kétségbeesett türedelmességgel, sirva jelentve az ügyeletes tisztviselőknél:

— Az este agyonvertem a mostohámat, nem bánom már akármi lesz, csinálnak velem, amit akarnak!

A rendőrség nyomban letartóztatta.

A kinos feltűnést és megdöbbsenést keltő esetben a rendőrség kihallgatva az önként jelentkező gyilkost, nyomban jelentést tett a bíróság, a honnan Kovács Kálmán vizsgálóbíró dr. Vata Sándor joggyakornokkal és Prehoffer István rendőrfogalmazóval kiment a helyszínére s ott jegyzőkönyvet véve föl, a hullát bouczolás végett haza szállíttatta a városba s egyuttal megkezdte a kihallgatást.

Ifj. Rózsa Nagy János, a gyilkos legény sirva ismert be mindent, csak azt nem tudta megmondani, mivel és hányat ütött mostohája fejére, mert ő gyilkolni nem akart, csak illesztetni.

Népmozgalmi adatok a lefolyt hétről:

I

Születtek:

Varga Veron, Boczinecz János, Bozó Anna

II

Meghaltak:

Boczinecz János 1 napos, szül. gyengeség. Almásy Teréz 2 órás, szül. gyengeség.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

Weisz Ignác.